

že 16 let izdelanja čaka, ali zvonik farne cerkve, katerega bi zdajšnji č. g. opat radi čisto pre naredili, po lepem načrtu, katerega je izdelal viši inženir v Gradci g. Bucher. Že 18 aprila bili so pogovori v opatiji z g. Bucher-jem, 2 tukajšnjima inženirjema, 2 zidarskima mojstroma in 1 kamnosekom. Ako bodo mestjani hoteli, se bo s tem načrtom naše mesto zdatno polepšalo. Konečno bi še dobro in zdravo bilo, ako bi se usnarije blizu zdajšnjih pokopališč odstranile. One v resnici veliko smradu razširjajo in kaj nam še nova cink-tovarna, ki se marljivo dodeljuje, zdravega ali nezdravega prinesla bode, bomo še le v prihodnosti videli!

Iz Vuzenic. Vuzeniška dekanija je obhajala ravno kar blagonosne in vesele dni. Dne 9. maja so naš mil. knez in škof tukaj v Vuzenici zakrament sv. firme 354 otrokom delili. Na predvečer so se po vlaku iz Celovca semkaj pripeljali. Nebo je bilo z oblaki prevlečeno in bati se je bilo deževnega vremena. Vendar ostalo je prav lepo. Velika množica je sprejela svojega višega pastirja z očitnimi znamenji veselja, spoštovanja in navdušenja. Bil je skozi celi čas lep mir in red — najlepši dokaz, da je verno ljudstvo živo čutilo, da ima med seboj višega duhovnega pastirja.

Razun zbranih sosednih g. duhovnov poklonili so se na odločenem mestu Marenberški c. kr. notar, okrajni sodnik in grajšček F. Schmid. — Ker še farna cerkva sv. Antona na Pohorji vsled silovitega požara ni popravljena, ni bilo tamkej sv. firme, kakor je bilo iz prva odločeno, temuč pri sv. Primoži v veliko veselje ondesnjih farmanov.

Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo. (Odgovor dopisniku od sv. Petra v 20. št. „Sl. Gosp.“ — Poroka.) Marija Prigl ne Pregl, je res pri sv. Tomaži v Saveh doma. Ima očeta in mačeho, 2 brata in sestro. Noben brat ni duhovnik. Tedaj laže, kedar pravi, da je sestra duhovnika. Eva Hren in Johana Irgolič, kakor je v molitvenih bukvicah imela, tukaj niste znani. Marija Prigl je že od otročjih let potepinstva vajena. Marsikoga je že opeharila; največkrat s tem, da je kako obleko izciganila in potegnola. Enkrat je celo otroka iz neke žene izvabila. Rekla je, da ima posestvo in si bode otroka za svojega redila. Žena je poznej otroka z velikim trudom nazaj dobila. Kedar se je tukaj potepala, bilo je vedno kaj novega slišati o njej. Sedaj že dolgo ni bilo ne duha ne sluha. Vendar naposled smo zopet izvedeli, kako skrbi za dobro ime našej fari.

Tukaj sta bila 10. t. m. 2 poročena; ženin je bil 68 let star, nevesta pa 18. Tedaj 50 let je on starejši od nje, kar se redko kedaj zgodi. Ljudje so mnogo govorili; pa Bog njima daj srečnejši zakon, kakor sta bila sojena!

Iz Črešnovc pri Slov. Bistrici. (Umor. — Bolan župnik.) Binkoštno soboto so hodili Makolski in Črešnovski fantje v Bistrico na vojaško odbiro. Spremljal je svojega sina tudi Lovrenc Motaln, po domače Grilec iz Makol, kateri je za-

rad tepežev in drugih nepostavnih dejanj že večkrat s sodnijo imel opraviti.

Že gredoč v Bistrico so novinci grozne surovosti uganjali. Domov grede pa je nastal med njimi v neki krčmi v Novi vasi prepir in potem hud tepež, pri katerem so bili Črešnovski fantje do dobrega našeškani, krčmar pa, ki je hotel braniti, celo ranjen.

Po zgubljeni bitki se osramočeni Črešnovljani naglo proti domu pomaknejo, si novih moči poiščejo ter počakajo zmagonosne Makolane v Črešnovih. Nek človek videvši pretečo nevarnost gre Makolanom nasproti rekoč: Ognite se — ne bo dobro. — Pa Lovrenc Motaln zahrusi: „Pjebje, le koražo! — Kmaló se zgrabijo ter neusmiljeno kolejo. Potem pa zopet nastane tihota. Kajti eden Makolskih fantov je hudo ranjen in vojvoda L. Motaln smrtno zadet. V kratkih minutah sklene svoje nesrečno življenje. Ljudje pa pravijo: Kar je iskal, to je našel. Č. g. naš župnik so hudo zboleli!

Iz Lembaha nad Mariborom. (Ubojstvo.) S žalostnim srcem naznanjamo, da je po noči velikega binkoštnega praznika na Bistrici Ferdinand Šimek svojega tovarša Mihaela Dvoršaka, z nožem v srce in v zgornjo stran prs zbedel tako, da je k priči dušo izdihnil. Rekel je samo še te besede: „Če mora tako biti, pa naj bo!“ Pretepa ni bilo nobenega, in tudi se ne vé, kaj je bilo vzrok temu peklenskemu činu. Sliši se, da je razbojnik velik razuzdanec in hudobnež. Da se mladina tako spridi, so mnogo krivi stariši, ki fantom puščajó ves zaslužek tedna, za katerega potem v nedeljo in ob praznikih po krčmah rogovilijo in razsajajo. Priložnost pa tudi dajajo krčmarji, ki čez čas po noči krčme odprte imajo. Kdor se do desetih ne napije, pa naj gre žejen spat! Noč ima svojo sovražno moč. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svoje potovanje so svitli cesar dokončali 15. t. m. srečno prišedši na Dunaj, kder so bili slovesno sprejeti. Kranjski zbor se je njim hotel po 9 odbornikih dostojno pokloniti. Ali cesar so odpovedali, da počenši od Reke do Dunaja ne sprejemajo nobenih deputacij. Gradca pak, kder so tamošnji liberalci njihovega gosta, don Alfonza, tako hudo žalili, so se nalašč izogibali. Hlapon je moral $\frac{1}{2}$ pred Gradcem v Wildonu postati, kder so zajutrkovali. Na graškem kolodvoru so se mudili samo nekaj minut. Govorili so samo z deželnim vojaškim poveljnikom, potem z bolelega c. k. namestnika Kúbeka namestnikom in z gračkim županom. Vsi so morali ostre besede slišati, ker so iz pred cesarja prišli hudo pobiti. Baron Kúbek bo neki moral odstopiti!

Kranjski zbor je sklenil napraviti veliko kmetijsko šolo, akoravno so nemškutarji hudo nasprotovali, s katerimi sedaj navadno tudi dr. Razlag

glasuje. Sram ga bodi tolikega odpada! Na mesto umrlega dr. Koste so za deželnega odbornika združeni nemčurji in Mladoslavenci izvolili — dr. Zarnika.

Tirolci so sklenili, da njihovi poslanci ne pojdejo več v državni zbor na Dunaj!

Ogerski minister Tizsa zbira in pomnožuje liberalno stranko, ter že sedaj priprave dela, da njej pri prihodnih volitvah pomaga do zmage. A tudi konservativci so se začeli gibati in se zbirajo okoli barona Sennyey.

Vnanje države. Prusi so neki vendar letos že namislili mahniti po Francozih, da njih po novi vojski popolnem pobijejo. Nemško cesarstvo se je namreč začelo bati, ker Francoski hitro celijo rane, ki jih je pred 4 leti dobila. Vendar ruski cesar, ki je obiskal nemškega v Berlinu, je novo vojsko zabil, pa na kako dolgo? Poprej ali selej se bodo Francozi in Nemci vendar zopet prav strahovito zgrabili. Sicer pa v Evropi gotovo ne bo miru, dokler ošabnega Prusa ne ponizajo. —

Na Francoskem zboruje zopet državna zbornica, toda veliko bolj mirno, kakor poprej.

Blizo angleške dežele na morji je atonila ladja s 312 ljudmi, ki so se vsi potopili.

V izhodni Indiji je pogorelo veliko mesto Pišaver, više 12.000 ljudi je brez strehe.

Za poduk in kratek čas.

Sveto leto.

S. Kar je po težavnem potu trdnemu popotniku hladna senca zraven bistrega vreca, kder si odpočije, svojo žejo pogasi in se tako zopet poži, to bi moralo biti po teku burnih let v duhovnem obziru vernemu Kristjanu sveto leto. Naj bi si počinil v njem od posvetnih homatij, ter svojo dušo okrepil po milosti božji za boj življenja. Zato je sveto leto čas, v katerem sv. katoliška Cerkev iz v njej založenega in njej izročnega zaklada Kristuzovih zasluženj in gnađ svojim vernim v obilniš meri, kakor inda, duhovne dobrote ponuja in deliva.

Tako leto je letošnje 1875. Mnogim bo gotovo v poduk in v spodbudo služilo, da se dušnih dolžnostij svetega leta z večim vspehom udeležijo, ako izvejo, kako se je začelo, kako se je obhajalo in kako bi se imelo letos obhajati.

Prvotni začetek svetega leta moramo brez dvombe iskati v Mojzesovi postavi, kder beremo: „In sedmi mesec deseti den tega meseca trobi s trobento ob času srrave po vsej vašej deželi. In posvečuj petdeseto leto in ga naznani za odpustek vsem prebivalcem svoje dežele; zakaj to je sveto leto“. III. Mojz. 25, 9, 10.

Ker se je sveto leto naznanjalo s trobentami, ki so bile iz rogov, v judovskem jeziku jo bel, imenovali so že Judje sveto leto jubilej, kakor se tudi še zdaj imenuje.

Svetega leta je bilo Judom prepovedano vsako poljsko delo; judovski sužnji so to leto bili izpuščeni, ter postali prosti; vsa prodana posestva so se morala povrniti prvotnim posestnikom ali njihovim dedičem, in po poročilu Jožefa Flavija so se vsem dolgovi odpustili. Poglavitni namen te božje naredbe je bil gotovo ta: premoženje družinam ohraniti in v 50 letih nastale zmešnjave popraviti. S tem se je ob enem zabranilo, da niso eni preveč obogateli, drugi pa preveč obožali.

Kakor marsiktero judovsko napravo, sprejela je katoliška Cerkev tudi to, toda le v duhovnem pomenu in svojim razmeram primerno. V svetem letu bi naj torej krščanska duša opustila vsako posvetno, t. j. grešno opravilo; če je v sužnosti greha, naj skrbi, da zadobi svobodo, odpusčenje svojih dolgov in zgubljeno dedščino nebeškega kraljestva.

Sveto leto je dvojno: redno, ki se po zdajni navadi vsako 25. leto obhaja, in izvanredno, ki se ob posebnih dogodkih obhaja samo nekatere dni.

Prvo redno sveto leto v katoliški Cerkvi je bilo leto 1300. Vzrok bil je sledeči. Ko proti koncu 13. stoletja verniki niso mogli več potovati v sv. deželo, k grobu našega Izveličarja, ker so njo neverniki dobili v svojo oblast, nastala in razširila se je govorica, da bo leta 1300. na začetku novega stoletja, zadobil velike odpustke vsak, ki bo obiskal v Rimu cerkev sv. Petra in Pavla. In res, takoj v začetku tega leta je velika množina tujcev prihajala v Rim. Ker se je število potnikov vsak den množilo, premišljevali in posvetovali so se o tem veliko sv. oče Bonifacij VIII., ter dne 22. februarja 1300. v pismu do vseh vernih oznanili sv. leto in odpustke sv. leta.

To pismo je pretreslo celi katoliški svet. Od vseh strani je ljudstvo vrelo v Rim. Komaj so ceste in ulice svetega mesta obsegale množico ljudi. Kakor se bere v pismih tistega časa, prišli so tudi iz naših krajev knezi, škofi in mnogo prostega ljudstva. Menda je od tistega časa beseda romar za božjepotnik in romati za na božjo pot iti v navadi. Nek italijansk pisatelj trdi, da je 200 tisuč tujcev bilo zmiraj v Rimu.

(Prihod. dalje.)

Nova puška. — Kratki in lehkoumevni poduk v orožji po vprašanjih in odgovorih za c. k. vojake. Spisal in založil Andrej Komelj, c. k. stotnik 7. peš-polka barona Marojčiča. Tako se zove novo izišla knjižica, ki na 53 straneh jako dobro in umevno razlaga novo puško, njeno sostavo, potem kako se ž njo ravna pri nabijanju, merenju in strelanju. Knjižica je na eni strani slovenska, na drugi nemška. Vojakom slovenskim bo jako ustregla. Veseli pa nas, da med našimi oficirji imamo pisatelja s tako spretnim slovenskim peresom. Pri imenu slovensko tiskanem je menda le tiskoven pregrešek: Comel mesto Komelj.